

אלו עוברין פרק שלישי פסחים

מסורת הש"ס

(א) מנחות כו: נח: נטר
(ב) טבול יום פ"ב (מ"ב)
(ג) נ"א: (ד) ו"א (מ"א)
שנחת ואכלת כח שזרעה ח"ה
כ"ח: טע: ע"י חום' מיר לו:
ד"ה החמ' (ה) (ברכות ל"א:
ו"א: (ו) נליל ט: יצמות פ"ב.
שנחת (ח) (תוספתא הרומות
פ"ו הע"ו והא' דלא מקס'
ממנחת הרומות פ"ו ח"ה
ט"ז (ט"ז שס"א) (ו) (נליל חג.)
(ז) (דף נח: א) (ט) ויע"ש
תוספות שנוטח כא: ד"ה
כר"י שמואל. (י) ויע"ש כחמ'
ד"ה החמ'

מוסף דע"י

[illegible]

אפילו חזק גמי. דהא אמרינן¹ על עירובו בלאו והיינו ממי היתר מנערק
לגמור: ומשני אין הכי נמי. דחזק בפסח היתר מנערק לאיסור והאי
דנקיט שאור לאספוקי מדלחי דאמר במנחות צ"ל כל המנחות באותם ים
הקטרה בפחות מכית וחייב בהקטרת שאור כל דהו ולא צ"ל צירוף

לענין חמין בפסח נמי
מראב"י דאמר יש
קמשמע לן *דהקטור
יחיב רב דימי וקאמר
ליה אב"י לרב דימי
אין הותר מצטרף לא
של תרומה והשום
טבול יום במקצתן פס
חולין והשום והשמן
יום במקצתן לא פס
בלבד והוינן בה מק
הא בטלי להו תבלין
בר חנה ^ומה טעם
בכיות היכי דמי לאו
לאיסור לא מאי כיו
אכילת פרס וכיות בכר
היא יא"ל אין אי הכי
דר"א בכותח הבבלי
מצטרף לאיסור סוף
עליה דר"א בכותח
הבבלי דלית ביה כות
בעיניה ^ודקשרין וקא
אצל כל אדם ואי מו
ביה כות בכרי אכיל
קדירות אחת של
ולפניה שתי מדרכות
של תרומה ונפלו
שאני אומר תרומה
וחולין לתוך חולין נפל
אכילת פרס דאוריית
אומר תרומה לתוך
תבלין דרבנן איתכיי
של חולין ואחת שני
סאין אחת של חולין
אלו לתוך אלו מותר
לתוך חולין נפלו תרומ
ואי אמרת כות בכרי
אמאי אמרינן שאני
לתרומה בזמן הזה דר
הוא דאתא י'האי מיב

היהר לאיסור ולחייב: **אלא** גרס: **הנה** לכוותה **כבבלי**. דלא חילי
 בית מן המזק כשיעור שהיית ארילת פרס דהא כותח אינו עשוי לאכול
 אלא לטבל ואי מתירוי ואילי ליה ממש דהשתא אינא בית ממהר
 להטקורפ כשיעור ארילת פרס ממנו: **כעלה דעסו**. ולאו ארילת היא
 לחובי עלה: **אוי מיער פא שער**. מעטל כחובי דרילת לויכ ארילת
 מן המזק כבדי שהיית ארילת פרס כשהכל דר כבדי פרס ממה
 שטיבל כחובי לא אכל מן הכותח אלא מעט או שני זימס או ארבעה
 ובההוא מורחא לויכ מן המזק כחב. ושכר המדי וניי אף על גב דשמי
 ליה בעיניה מיהו אין לך שומה ב' וג' כוסות שלא יפסקו וישהה בינתיים
 הלכך כבדי שהיית ארילת פרס לא שני בית מן המזק לדן
 ההימס ושכר הערבות שחמס שער עיקרו מן ההמרים או מתחילס
 אלא שנמדי מערב עממה מי שעורין קלף: **פרס**. הוא חזי ככר
 ששערו בו עירובי תחומים שהוא מוזן שמי סעודות וחליו לבית
 ההמוגע לנמא גנדיס אם וישהו בו כדי אכילתו שמתנה מורה שיעור
 שהייו כדי סעודה דכתיב (ויקרא יד) והאכלו בציט יבכס את בגדיו
 והכלה למשה מסרי דחיי ככר של שמונה ציטס הוא סעודה: **שמי**
מדרובות. שהתבלין נדירין כחובי פלפלין וחנגלין **אלו** **לסוך** **אלו**.
 ממדוכות לתוך הקדירות: **מוסרין**. קדירות חולין לזר: **היכי אמרינן**
שמי אומר. ותלין לקולא בעון מיתה ודילמא תרומה לתוך
 חולין נפל וי אילי לא אינא בית תרומה כחילתת פרס אלא שמי
 אלא תרדנן וי מספקא לן תלין לקולא: **בתפסת** **פרס** וי: **גרי**
לסוכות **כפלין** **דמירבנן**. דרלשתי גננן מירבנן ויחברן **בגרי**

תאני שאני אומר חוליו לתוך חוליו נסלו נמצא מיקל ומשנינו כי תניא ההיא כתרומה כן

אין הכי נמי ולאפוקי
ומרה לפחות מכזית
לאו לפחות מכזית
היה להא שמעתא אמר
כל איסורין שבתורה
זכור והתנן ^ההמקפה
שמן של חולין ונגע
אחת כולל ^ההמקפה של
ל תרומה ונגע טבול
אלא מקום מענו
מענו אמאי פסולה
ברוב ואמר רבה בר
איל זור לוקה עליה
ושום דהיתר מצטרף
דאיכא כזית בכדי
אכילת פרס דאורייתא
מאי פליגי רבנן עליה
אמאי משום דהיתר
אמאי פליגי רבנן
על אלא הנה לכחות
בכדי אכילת פרס אי
ליה ^הבטלה דעתיה
זכור קשטר ואכיל לית
פרס אייתיביה שתי
תרומה של תרומה
חת של חולין ואחת
לתוך אלו מותרין
תוך התרומה נפלה
ואי אמרת כזית בכדי
אמאי אמרין שאני
א"ל הנה לתרומה
שתי קופות אחת
תרומה ולפניהם ב'
חת של תרומה ונפלו
שני אומר חולין
לתוך תרומה נפלה
כילת פרס דאורייתא
אמר ליה ^ההנה
נן והאי משרת להכי
לית לכדתנא משרת
לית

מַטְרָף לְאִסּוּר בָּשׂוֹם
גִּרְסִין גַּי שְׁמִי קוֹפּוֹת דִּבְכִּי
לְאִסּוּר דְּנִפְשִׁי חוּלִין פִּי לֹא
מִן הָאִסּוּר יוֹמֵר מִן הָהִיבֵר
הָאִסּוּר אֵין מַטְרָף וְלִדְרִי
בְּדִמְשִׁיק לָקֵחַ מִן שְׁטֵחַ
מִלְמַדִּין וְהִם אִ"ה אֲמֹר
שְׂמֹשׁ דְּרִי לְעִיּוֹר דְּרִישׁ בִּל
וְדִבְכִי לֹא דְרִישׁ בִּל דְּכִסְהִי
לְדִרִי לָקֵחַ מִן שְׁטֵחַ פְּלִיגִי וְכֵן
הֵנָּה לְתִרְוּתָהּ תִּבְיָן
תְּבִלִין לְדִבְכִי גַי שְׁמִי
אִיתִיבָהּ שְׁמִי קוֹפּוֹת.
שְׁלֵמִי אֲמֹר
מִיִּן בְּצִיּוֹ בְּעַל כְּרִיב וְלֹא
הִשְׁתַּח לְדִמְיִי בְּתִרְוּתָהּ לֹא
וְיִזְמִין הִשְׁתַּח לְיִצְחָק דָּף כִּפּ
מִיִּן בְּצִיּוֹ מִיִּן כְּגוֹן ק

מִיִּנְהוּ אִי נִמְי וְדֹאֵי נִפְל לְ
 בֶּן וְאַלֵּא מֵאֵי הַיָּם מִלְטָר
 [דְּכִרִים יח]: קוֹפּוֹס. גְּדוּלוּת

מד.

ז א מ"י פ"ה מהל' אסורי
מזבח הלכה ב:
ח ב מ"י פ"ה מהל' טומאת
אוכלין הלכה ב:
ט ג שם הל' א:
י ד מ"י פ"ד מהל' מאכלי'
אסורי הל' ח:
יא ה מ"י פ"א מהל'
הרומות הל' טו כג
פסח קלג טו"ש"י י"ד סימן
שלא סמיך ב:
יב ו מ"י פ"ה מהלכות שיר
הלכה ד:

דבינו חננאל

ושען ארץ הו' כלתו יהוה.
מטעם לאסור יהוה, דא
ה' הוכיז עיר לאסור ויהי
אלה לאקערה מאביב דאמז,
אז האקערה כפתות חבאס,
אחא ועירי אשכנעזען דאן
הקערה כפתות חבאס ובעי
הקערה להשימו'. מכתבי
אבהו, ולר' חייא ליבא מדי
מדינת יהודה ויהוה מצטרף
לאסור, והתאייז הקפה של
כפתו לוקה, והתאייז השם
תרומו ונצח טבל יד המפה
האזר ואלא פסל אלה מים
מנוע, וקריקן בה אפילו מים
מנוע במקפה מאת פסול.
ואמר שמעיה דר' אבהו
הואלד דוד לוקה על המפה
ככתיב, מאי לאו משום
המפה שהיא
מצטרפת לשום אפילו שכן
האזר ותעשי המפה ללך
איסור, ולשיקר דוד הואלד
כפתו לוקה, אלאמל דר'
יוחנן איבא דרבין אסורס
דיתרי מצטרף
דאורייתא, ושען לעולם
לעולם, ויהא נגן דר' אבהו
במפה שלמה הור, הייז
באותה אפילו כותב
כפתו להשם של תרומה,
ומצטרף השם והשם
ועשו כותב, ולשיקר לוקה.
אנשי לוקה אלה
התרומה לאלה על המפה.
ושיעור אפילו שמצטרפת
משט משט דשמצטרפת
לכות כתיב אפילו פסל,
אזא אכל דחור ואלא אכל
ש' מתחת אפילו הארשה
ע' שר אפילו הארשה
ש' שיעור דר' אפילו פסל
מאמרס, וככתב אר' פסל
אפילו פסל, מצאנו שיעור
א' שיעור חצי פסל, ככתב
שיעור ש' ביצים אפילו
מצטרפת ככתיב, ונצח
אזא ארבעה ביצים אפילו
מצטרפת ככתיב, ומאמרס
קריקן פסל
מחשבת' בתחומין, ואקשין
א' הכי ככותב חבאס
נימא אפילו חבאס
קומינחא דאומא
אפילו פסל, ואמא פלני
רבנן ואמר אפילו כלום.
ומאמרס אפילו אוחא חבאס
דר' שמכחת דר' כותב חבאס
אפילו פסל, א' קדוש
אפילו פסל, נגון אפילו
הכיצה כותב דעתו, ולקור
א' דר' אר' ר' א' אפילו
שטר ראכלי שיהא אפילו
נחילת פסל פבורי, לכתב
קומינחא דאומא שיעור
שעה דר' שיכלא אום שטר
ש' אוא יתיר אום השטר
א' מצטרפת הארשון ראשן
גבלי, ומתחבטן מיהא ש' חולין
קריחת אחת של חולין
ואחת של תרומה לעלמס
א' מרומות באחת חולין
של תרומה כר', ונצחנה
לחלומת חולין, ושיעור חג
ההוד, לפי טאבס מיי
כבאות ומתחבטן ש' חולין
קופות של חולין ושל
תרומה, ולחלומת ש' אפילו
אחת של חולין ואחת של
תרומה תפגול אלא לחול אלא
מחורין, ואז אומי חולין
לחול חולין נפלו, ואי כתיב
פסל
אפילו פסל
דאורייתא מצטרף, כל פסל

דאורייתא לחומרא, אמאי
מיבעי ליה לכדתניא משרת